

Moje osobní motivace k výkonu funkce generálního ředitele ČT

Narodil jsem se na sklonku velice smutné části české historie. Mé nejranější vzpomínky se většinou týkají jiných věcí než krabičky s pohyblivými obrázky, a tak znám televizi pouze z dob více svobodných. Má první vzpomínka z obrazovky má podobu reklamy na zubní pastu Perlička s bobrem hrajícím tenis. Druhá je zřejmě start televize Nova. Tehdy to pro mě byla zkrátka a dobře „Nová“ televize a myslel jsem si, že jedinou náplní jejího vysílání jsou pohádky – kreslené seriály jako Rychlá Rota či Gumídci. Tehdy tak představovala silnou konkurenci pro do té doby dominantní Studio Rosa s Jů i Helem.

S přibývajícím věkem jsem na televizi začal nahlížet víc než jen jako na zásobárnu animovaných hrdinů. Plně jsem vnímal vznik i zánik televize Premiéra a její nahrazení Primou. Postupně jsem si uvědomoval, že se televize v Čechách snaží především jít cestou vyšlapanou od zahraničních vzorů. Hudební Óčko i zpravodajská „čtyřadvacítka“ mají svých předků více než dost.

Ještě před nástupem digitalizace jsem si tuto domněnku ověřil v praxi u našich nejbližších západních sousedů. Německá televize mi ukázala, jaké věci můžeme ještě čekat. (Pravda, na pořady typu Za kačku svlíkačku či Volejte věštcí jsme si museli počkat docela dlouho. Odměnou nám ale mohlo být jejich fantastické zařazení v časech, kdy se lidé vraceli z nejrůznějších restauračních zařízení.) Ukázala mi ale také, že český televizní prostor je stále v plenkách nebo nejvýše chodí do jeslí. Ještě než ale stačil vyrůst a řádně zesílit, postavil se mu do cesty internet.

Zatímco mé dětské já televize a její nabídka plně uspokojovala, s postupujícím věkem bylo toto uspokojení čím dál menší. Právě stále rozšířenější internet můj odklon od v té době stále ještě dominantního média jen urychlil. Jistě jsem v tom nebyl sám, se mnou přecházela k internetu stále větší část diváků. Tento odliv zájmu na nějakou dobu pozastavil proces digitalizace televize v Čechách, jakkoliv byl zmatený, ale dlouhodobý trend se nezastavil.

Rozvoj moderních technologií s sebou pro televizi přinesl i hodně dobrého. Teletext už dávno není jediná funkce navíc, kterou televize nabízí. A opět za hranicemi, naposledy v USA, jsem viděl, že nejlepší přítel Homera Simpsona stále ještě nemusí házet flintu do žita. Musí ale umět nabídnout divákovi to, po čem touží. A to už dávno není pouze dobrá programová nabídka nebo kvalitní zpravodajství.

I když si to mnozí nemyslí, já jsem přesvědčen, že televize má před sebou stále ještě pestrou budoucnost plnou vzrušujících novinek a inovací. Může se stát zajímavým médiem třetího tisíciletí, které přetrvá i krátkodobě nepříznivý vývoj ve světovém mediálním dění. Přál bych si, aby se Česká televize stala průkopníkem a hlavním hnacím motorem takového vývoje. Chtěl bych, aby byla opět seriózním médiem, které nabízí zábavu pro široké publikum, spolehlivé a objektivní zpravodajství, publicistiku i interaktivní prostředí moderního média. Chtěl bych, aby se stala alternativou komerčních programů, ne jejich slepým následovatelem. Věřím, že i v dnešní hektické době může být důležitou součástí života lidí všech generací.

Jsem si plně vědom toho, že to není nikterak lehký úkol. Právě naopak, myslím si, že je to úkol téměř nadlidský. Ale právě zdánlivě nemožné výzvy mě vždy lákaly a nutily mě překonávat limity. Nikdy jsem neměl ve zvyku vzdávat se v půli cesty a svá předsevzetí vždy dotáhl až do konce. Jsem přesvědčen, že nejinak tomu nebude ani v případě České televize. Víím, že pod mým vedením se stane tím, kvůli čemu existuje.